

عشق به سفر تا پای جدایی

کامران علمدهی
روزنامه‌نگار

گرفته‌ام. یا آنقدر به من فشار می‌آورد که باید برای سفر به فلان شهر تور رزرو کنم یا من را در مقابل عمل انجام شده قرار می‌دهد و به یکباره و بدون هماهنگی برنامه سفر می‌گذارد و من به ناچار باید از محل کارم مرخصی بگیرم. این ماجرا حتی کارم را تحت تأثیر قرار داده و مدام تویخ می‌شوم. من فکر می‌کنم همسرم مشکل روانی دارد وگرنه این همه عشق به سفر طبیعی نیست.

در این لحظه راحله حرف‌های سعید را قطع کرد و گفت: من مشکل دارم؟ آقای قاضی من از بجگی علاقه زیادی به سفر داشتم و در همان دورانی هم که با هم آشنا شدیم به سعید گفته بودم من عاشق سفر کردن هستم و سعید هم همیشه می‌گفت وقتی باهم ازدواج کردیم هروقت خواستی تو را به سفر می‌برم. یک سال اول مشکلی نبود و طبق برنامه به مسافرت می‌رفتیم اما دیگر قول‌هایش را فراموش کرد و مدام به من اعتراض می‌کند. در ضمن سعید مبالغه می‌کند. ما دو سه ماه یکبار هم به مسافرت نمی‌رویم.

سعید در واکنش به حرف راحله گفت: دو

صبح یکی از روزهای سرد فروردین که باران به آرامی می‌بارید و گرد و غبار را از چهره شهر می‌زدود، زوج جوانی با دلخوری راهی دادگاه خانواده تهران شدند. در طبقه دوم پشت در شعبه رسیدگی کننده به پرونده‌شان نشستند تا نوبتشان برسد. دقایقی بعد منشی شعبه با خواندن اسم آنها هر دو را به داخل شعبه فراخواند.

پس از ورود زوج به داخل شعبه قاضی از آنها خواست در ردیف اول بنشینند. بعد هم دستی به ته ریش‌اش کشید و گفت: کدام یک از شما اول موضوع را تعریف می‌کند تا بدانم چه اتفاقی افتاده که پس از ۴ سال زندگی مشترک تنها راه‌حل را در جدایی توافق دانستید؟

سعید بدون تأمل گفت: آقای قاضی خسته شدم. ۴ سال پیش با راحله ازدواج کردم اما دیگر نمی‌خواهم ادامه دهم. راحله دوست خواهرم بود و تا حدودی همدیگر را می‌شناختیم بنابراین باهم عقد و خیلی زود هم ازدواج کردیم. فردای عروسی برای ماه عسل دو هفته به یکی از کشورهای همسایه رفتیم. چند هفته بعد از اینکه برگشتیم دوباره همسرم از من خواست به خاطر اینکه روحیه‌مان عوض شود چند روزی به شمال برویم که من هم قبول کردم و رفتیم. من خودم چندان اهل مسافرت نبودم اما به خاطر همسرم قبول کردم غافل از اینکه همسرم از همان موقع تا الان مرا مجبور می‌کند که او را چند روزی به سفر ببرم وگرنه زندگی‌ام جهنم می‌شود. از زمانی که با من ازدواج کرده ما حداقل ۴۰ بار به مسافرت رفتیم و این سفرها باعث شده که نه پس‌اندازی داشته باشیم و نه زندگی آرامی. اصلاً رفتن به سفر دغدغه زندگی‌ام شده و استرس

سه ماه یکبار با هم‌راه؟ آقای قاضی ما حتی وقتی تهران هم هستیم یا باید شب در رستوران شام بخوریم یا خانه مادر من یا مادر خودش. اینجوری زندگی کردن چه معنایی دارد؟

راحله جواب داد: آقای قاضی ما هر دو شاغل هستیم و صبح تا عصر سرکاریم، این آقا انتظار دارد که من به محض اینکه خسته به خانه می‌روم تازه وارد آشپزخانه شوم و برایش غذا درست کنم و خودش جلوی تلویزیون لم بدهد. مگه چه فرقی بین من و سعید است؟ تازه بیشتر مواقع هم پول شام رستوران را من پرداخت می‌کنم...

سعید با عصبانیت گفت: تو پرداخت می‌کنی؟ یکبار در هفته پول شام را پرداخت می‌کنی و تا آخر ماه صدمبار به

نگاه کارشناس

● احمد نوروند کارشناس علوم تربیتی و روانشناسی امروزه با توجه به دغدغه‌های متعدد افراد جامعه، سفر یکی از ملزومات زندگی محسوب می‌شود و خانواده‌ها به فراخور شرایط اقتصادی و مشغله‌های کاری تلاش می‌کنند از آن به عنوان یک زنگ تفریح مؤثر در زندگی بهره‌برداری کنند. اما افراط و تفریط در هرکاری می‌تواند باعث تبعات منفی شود. اگر در استفاده از یک قرص تسکین‌دهنده درد هم افراط کنید بی‌شک می‌تواند تبعات جبران‌ناپذیری را در پی داشته باشد. در مورد پرونده زندگی این زوج هم باید در نظر داشت که زن خانه‌نشین بر سفرهای افراطی دارد این موضوع سبب شده تا علاوه بر ضررهای اقتصادی استرس‌ها و نگرانی‌هایی

را برای مرد خانواده ایجاد کند و در نهایت مرد به جای گرفتن آرامش از مسافرت‌ها به دگرگونی و نگرانی رسیده است. زن این خانواده بر اساس ذهنیاتی که بیشتر محصول خامی و ناپختگی‌های دوران مجردی‌اش است تمایل به سفرهای متعدد و البته افراطی دارد موضوعی که با کمی تأمل و مشاوره قابل حل است. بی‌تردید خود او بعد از مدتی وقتی به گذشته برگردد و متوجه بی‌تدبیری در این زمینه شود تلاش می‌کند تا طرز فکرش را در مورد مسافرت رفتن‌های متعدد اصلاح کند. بی‌تردید سفر برای ایجاد حس آرامش در زندگی است و اگر سفر را به گونه‌ای در برنامه زندگی‌مان بگنجانیم که نگرانی را از وجودمان دور کند بسیار سودمند و تأثیرگذار خواهد بود.

بهبادهای مختلف از من پول می‌گیری. تازه من به پول غذا کاری ندارم بحث من ماندن در خانه است. ما چند روز در هفته در خانه هستیم، یا مسافرت یا بیرون. ما در این چند سالی که ازدواج کرده‌ایم آنقدر ولخرجی کرده و آنقدر پول‌مان را به خاطر مسافرت‌های بیهوده و شام و ناهار هدر داده‌ایم که نه پس‌اندازی داریم نه می‌توانیم در زندگی‌مان پیشرفت کنیم. هر وقت به این چند سال فکر می‌کنم می‌بینم فقط پسرقت کرده‌ایم و در عوض تا توان داشتیم مثل مارکوپولو در سفر بوده‌ایم.

قاضی از دو طرف خواست که آرامش‌شان را حفظ کنند و بعد لحظه‌ای تأمل کرد و رو به راحله گفت: دخترم سفر و گردش و تفریح خوب است اما افراط و تفریط در هرکدام از آنها می‌تواند تبعات جبران‌ناپذیری برایتان داشته باشد. از حرف‌های شما فهمیدم که مشکل شما بنیادی نیست و محصول یکسری خصوصیات است که به اشتباه در ذهن‌تان نهادینه شده است. من امروز برای شما تصمیمی نمی‌گیرم و شما را به جلسات مشاوره ارجاع می‌دهم. امیدوارم با در نظر گرفتن شرایط زندگی مشترک‌تان بعد از حضور در جلسه‌های مشاوره تصمیم بهتری بگیرید.

آسیب ارتباطات در فضای مجازی بر زندگی زوجین

دانشگاهی و در حیطه کاری و شغلی ارسال شده باشد که نباید جنبه احساسی، عاطفی و جنسی داشته باشد و در آن صورت منعی وجود ندارد. البته تأکید می‌کنم این توضیحات برای شرایط عادی و طبیعی صدق می‌کند. گاهی همسران دچار سوء ظن و شک هستند.

گاهی نیز شاید افراد بدون قصد و نیتی با شخصی گفت‌وگو کنند اما طرف مقابل قصد و نیت برقراری ارتباط خارج از زندگی زناشویی را دارد.

با این حال در برخی موارد همسر تحت هیچ شرایطی زیر بار نمی‌رود که این رفتار او اشتباه بوده و معتقد است این گفت‌وگوها در فضای مجازی به زندگی مشترک آسیبی وارد نمی‌کند. در این شرایط زوجین ابتدا باید از مشاور برای شفاف‌سازی کمک گرفته و سپس تصمیم بگیرند که می‌توانند به این زندگی ادامه دهند.

قبل از ازدواج خود بویژه رفتارهایی که با اصول زندگی زناشویی مغایرت دارد را محدود کنیم. در شرایط طبیعی و عادی هر رفتاری که خارج از چهارچوب و تعهد زندگی زناشویی انجام شود و زن یا شوهر بدانند اگر همسر از این رفتار مطلع شود ناراحت خواهد شد را می‌توان خیانت محسوب کرد.

شاید اغلب افراد برقراری رابطه جنسی با دیگری را خیانت بدانند؛ اما خیانت انواع متفاوتی از جمله خیانت عاطفی و احساسی دارد. گاهی رابطه جنسی بین افراد برقرار نشده اما از نظر عاطفی به یکدیگر حس دارند و وابسته شده‌اند.

زوجین باید از ارسال هر نوع پیامی که اگر همسرشان از محتوای آن مطلع شود ناراحت خواهد شد، پرهیز کنند. مگر اینکه آن پیام در راستای یک کار علمی و

امروزه با توجه به گستردگی دنیای مجازی امکان اینکه زوجین یکدیگر را در این فضا کنترل کنند میسر نیست و البته از اساس هم قرار نیست همسران یکدیگر را کنترل کنند افراد باید آگاهانه تصمیم بگیرند تا رفتاریایی که به رابطه مشترک صدمه می‌زند را انجام ندهند. زوجین باید ارتباطات خود در فضای مجازی را ضمن رعایت چهارچوب‌های اخلاقی پیش ببرند. زن و شوهر ملزم به رعایت خط قرمزهای اخلاقی در ارتباطات مجازی خود با دیگران و در بستر شبکه‌های اجتماعی مجازی هستند. دکتر محمد ابراهیم تکلو، روانشناس با بیان این مطالب به ایسنا گفت: زوجین نباید به خود و دیگری اجازه دهند که در فضای مجازی وارد ارتباطاتی خارج از زندگی زناشویی شوند، وقتی به فردی متعهد می‌شویم قاعدتاً باید برخی آزادی عمل‌های